

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבב"ב שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפ"ו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוּעַמִיָּה

חיים זכו

(חשב למה שאתה עושה) מרבה לך חיים ושלום

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון ד"ש חקת תשפ"ב

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

ישנה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יקרה לו אורח חיים ושלום

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא קאד ודרך ישנה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יקרה לו אורח חיים ושלום

מוֹנִין וּמִטְעִין אֶת יִשְׂרָאֵל

אין אונאה גדולה בעולם כמו האונאה של תוצר הרע שמאנה ומטעה את האדם לתחליף עולם עומד בעולם עובר ח"ו, ומאנהו ומטעהו בכמה מיני רפאות וערמימיות ובלבולים בכמה מיני אונאות וטעיות בלי שעור וערך כדי למנעו מדרך החיים מתיים נצחיים, מתיים טובים, מתיים ארזים, מתיים אמתיים, ורוצה להורידו ולתפילו לשאול תחיתות ח"ו, ולעקרו ח"ו משני העולמות מהעולם הזה והעולם הבא חנם על לא דבר. כי ידוע שאין שום נחת מכל תענוגי עולם הזה בעולם כולל למי שיש לו מה בקדקדו ובקי קצת בטיב העולם הזה ותאוותיו ותענוגיו, פי כלם מערכים בכעס ומכאובות ויגונות ואחריתו מרה כלענה חדה בחרב פיפיות גם בעולם הזה, מלבד אשר בעולם הבא שם בודאי כל עסקי עולם הזה מרה מכל מיני מרירות ומכל מיני צרות ויסורים שבעולם. וכמו שאיתא בזהר הקדוש, ופאה מאן דלא אתתני מדילה כלום.

נמצא, שתבעל דבר מאנה ומטעה את האדם מאד מאד וכמו שאמר רבנו זכרנו לברכה העולם מטעה אותנו מאד, כי אין שום אדם שיהיה לו קץ וסוף טוב מן העולם הזה. ועל כן בשהוכיח הנביא את ישראל קראם העיר היונה לשון אונאה, כמובא במצודות ציון שם על שהניחו להונות את עצמן ולא השתדלו להנצל מאונאתו.

ועל כן נקרא הספרא אחרא והעכו"ם מונין וכו', וכמו שפרש רש"י בריש פרשת חקת, לפי שהשטן ואמות העולם מונין את ישראל מה טעם יש במצוה זו וכו', שרוצין להונות ולהטעות את ישראל לתרחיקם מתורה ומצוות מחמת שאין יודעין טעמי המצוות וכו', על כן צריכין להשיבן גזרה גזרתי חקה חקקתי אין לה רשות לתרהר אחריה, כי כלליות התורה נקראת גם כן חקה, כמו שכתוב אלה המצוות ותחקים וכו'.

ליקוטי הלכות אונאה ג' ג

זאת חקת התורה

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

בְּלִי שׁוּם טַעַם

חֻקָּה, הוּא דְבַר שְׂאִין בּוֹ שׁוּם טַעַם. וּבְקַדְשָׁהּ, חֻקּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה הוּא בְּחִינַת לְמַעַלָּה מִהַשְּׂכָל וְהוּא בְּבְחִינַת אֲהָבָה שְׂפָדָעַת שְׂיִתְנַלָּה לְעֵתִיד, כְּגוֹן מִצְוֹת פָּרָה אֲדָמָה, שְׁנֵאמַר בָּהּ, חֻקַּת הַתּוֹרָה, שְׁלֹא יִתְנַלָּה זֶה הַסּוּד עַד לְעֵתִיד.

כְּמוֹ כֵּן בְּקַלְפָּה חֻקַּת הָעַמִּים הוּא בְּחִינַת הַקְּלָפָה שֶׁהוּא לְמַטָּה מִהַיְמִים וְהַמְדוּת שְׂאִין שֵׁם שׁוּם טַעַם כָּלֵל, וְעַל כֵּן נִקְרָאִים חֻקָּה, וּכְמוֹ שְׂאֵנוּ רֹאִין שְׂחֻקוֹתֵיהֶם הֵם בְּלִי שׁוּם טַעַם כָּלֵל, כִּי הֵם בְּחִינָה זוֹ.

וְזֶהוּ בְּחִינַת עֲבוּדָה זָרָה שְׂלָהֶם, שֶׁהֵם שְׂטוֹת נִגְלָה וּמְפָרְסִם וְאִין לָהֶם שׁוּם טַעַם עַל זֶה, וְאֵף עַל פִּי כֵּן הֵם אֲדוּקִים בָּהּ, כִּי זֶה בְּחִינַת הַקְּלָפָה הַנִּ"ל, שֶׁהוּא כְּלוֹ רַע וְאִין שֵׁם שׁוּם שְׂכָל וְשׁוּם נִיצוּץ דְקַדְשָׁה, וְכַמוּבָא בְּכַתְבִּים שֶׁהַעֲבוּדָה זָרָה אִין בָּהּ שׁוּם נִיצוּץ דְקַדְשָׁה, וְהוּא בְּחִינַת צוּאָה מִפֶּשַׁע שֶׁהוּא מוֹתְרוֹת גָּמוּר שְׂאִין בּוֹ שׁוּם טוֹב, בְּחִינַת צֵא תֹאמַר לוֹ. וְעַל כֵּן הִזְהִירָה אֹתָנוּ הַתּוֹרָה לְפָרֵשׁ מִדְּרַכֵּיהֶם וּלְהִתְרַחֵק מֵהֶם.

ליקוטי הלכות פורים ד' א

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

ולא נתן סיחון

עֵקֶר הַמִּלְחָמָה לְבַטֵּל הַמִּצַּר

כל המענג את השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים, כי שבת הוא בחינת הצדיק הראש בית וכו'. וכפי בטול המצרים שבין הארבעה יסודות כמו כן נתבטלין המצרים של גבולי הקדשה ונתבטלין כלם להרחיב גבול הקדשה להגדיל שם ה' שהוא שרש הארבעה יסודות כמו שיהיה לעתיד שאז יתקיים ופרצת ימה וקדמה וצפונה ומזרחה, שהוא בחינת נחלת יעקב ששמר את השבת שהיא בלי מצרים, כי ארבע רוחות העולם הם בחינת ארבעה יסודות ששרשם ארבע אותיות השם כידוע, וכשמתקנין הארבעה יסודות על ידי הצדיק האמת שהוא בחינת שבת, דהינו שזוכין לטהר ולקדש את עצמו כראוי בכל המדות והתאוות הנמשכין מהארבעה יסודות, אז הוא מושל בכל הארבע רוחות שהם בחינת ארבעה יסודות, כי אין לו שום מצר ומונע, כי זכה לשלום על ידי הראש בית שעושה שלום בין הכל בין כל הארבעה יסודות שכוללים העולם ומלואו וכנ"ל:

ועל כן כבש משה רבנו בעצמו ארץ סיחון ועוג, אף על פי ששאר ארץ ישראל לא כבש, כי ארץ סיחון ועוג עומד על המצר של ארץ ישראל, וזה עקר תקף המלחמה לכבש המצר ואז ממילא כובשין ארץ ישראל, ועל כן באמת לא אבה סיחון ועוג להעבירם בארצו, כי אמר, כל עצמי איני עומד כאן כי אם בשביל לשמר הגבול וכו', כמו שפרש רש"י שם, הינו כי כל השלשים ואחד מלכים של ארץ ישראל שכרו אותם שיעמדו על הגבול מחמת שסיחון ועוג היו קלפות קשות ועצומות מאד ועמדו על הגבול והמצר של ארץ ישראל כדי שלא יוכלו ישראל לפנס לארץ, ומעצם כחם לא היה מי שיוכל לכבשם כי אם משה רבנו בעצמו בחייו, ואז בקל כבש יהושע את כל ארץ ישראל, כי עקר המלחמה לבטל המצר וכנ"ל.

ליקוטי הלכות מצרנות ד' ה

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר מנחם מרדכי פרנקיל הי"ד
לרגל שמחת הולדת הבן נחמן יהודה שיחי' למזל טוב

העולה על הכל (3)

טוֹעֲמֵיהֶּ

הכנה לראש השנה

מִטְהַר כָּל הַטְּמֵאִים

וְעִבְשׁוּ כָּל הַהִתְחַלּוֹת כְּשֶׁבָּאִין עַל צִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הוּא לְשׁוֹן רֹאשׁ וְהַתְּחִלָּה וְכוּ'. וְזֶהוּ עֲנִין פָּרָה אֲדָמָה שְׂמִטָּמָא מְהוֹרִים וּמִטְהַר טְמֵאִים, וְהִינוּ כִּי כְּשֶׁבָּאִים עַל הַבַּיִת עַל מִין שְׁשָׁם נִקְבְּרוּ הַרְבֵּה מֵתִים אֲזִי נִטְמָאִין שָׁם וְזֶהוּ מִטְמָא מְהוֹרִים.

אָבֵל עַל יְדֵי שְׂאוּמְרִים שָׁם תְּהִלִּים וְתַפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים מֵעֲמָקָא דְלִבָּא וּבַפֶּרֶט אֵלּוּ הָעֲשָׂרָה קַפִּיטְלִיךְ שְׂצוּהָ לְאוּמָרָם עַל קִבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁהֵם תְּקוּן נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד כַּמְבָּאָר בְּהַשְׁיָחוֹת, עַל יְדֵי זֶה מִטְהַר טְמֵאִים, כִּי זוֹכִין לְתִשׁוּבָה וּלְתִקּוּן כָּל הַקְּלוּלִים עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הַזֶּה הַשׁוֹכֵן שָׁם, וְשָׁם עוֹשִׂין הַתְּחִלָּה מִחֻדָּשׁ לְכַנוּם בְּעִבּוּדַת ה' וְכוּ', לְצֵאת מִכָּל הַטְּמָאוֹת וְלִזְכוּת לְקַבְּלַת הַתּוֹרָה מִחֻדָּשׁ, וְכָל זֹאת זוֹכִין עַל יְדֵי קִדְשַׁת הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ.

וְזֶהוּ אִם אִין קַמ"ח אִין תּוֹרָה וְדִי לְמִבִּין וְכוּ', עַל כֵּן כְּשֶׁבָּאִין עַל צִיּוֹן קִבְרוֹ הַקְּדוֹשׁ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֲזִי נִכְלָלִין כָּל הַתְּקוּנִים בְּשִׁלְמוֹת נִפְלָא וְזוֹכִין לְתִשׁוּבָה וְלִגְאוּלָּה שְׁלֵמָה בְּמִתְהַרָּה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

באבי הנחל ח"ב עד

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר ישע"י פריינד הי"ו
לרגל שמחת נישואי בתו תחי' בשעטרו"מ למזל טוב

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טוֹעֲמִיָּה

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

פַּעַם אַחַת

אָמַר רַבְּנוּ ז"ל

בְּלִשׁוֹן תְּמִיּהָ:

אֵין אִוְמִין זֵיין

אִוֵּן אֵין

סְאִפִּיעַ

בִּישׁט זֵיין?

~ תרגום ~

להיות באומאן, ובגן סופיא לא להיות?

שיח שרפי קודש החדש ח"א תרו

לזכר נשמת שלשים אלף קדושי אומאן שנעק"ה בימי ה-ז
תמוז תקכ"ח - יזכרם אלקינו לטובה וינקום דם עבדיו השפוך

וְדַבַּרְתָּ אֶל הַסֹּלַע וְנָתַן מִיָּמִיו

אִי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲלָא עַל יְדֵי הַתְּחַדְּשׁוֹת הַתּוֹרָה וְכוּ', שְׁעַל יְדֵי זֶה דִּיקָא זֹכִינַן לָבוֹא לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְכַחוֹת אֵלּוּ הַמְּלָאכִים שְׁמַקְבְּלִין מֵאָדוֹם הֵם כְּפִי הַתְּחַדְּשׁוֹת הַתּוֹרָה. וְהַתְּחַדְּשׁוֹת הַתּוֹרָה הוּא כְּפִי רַבּוּי הַקְּדוּשָׁה שְׁנַתּוּסָף לְמַעְלָה כְּפִי"ל. וְרַבּוּי הַקְּדוּשָׁה שְׁנַתּוּסָף לְמַעְלָה הוּא עַל יְדֵי רַבּוּי הַנְּפָשׁוֹת שְׁמַתְקָשֶׁר הַצְּדִיק עִמָּהֶם בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְכוּ', כִּי תְּפִלַּת יָחִיד לְפַעְמִים מוֹאֲסִין בְּתְּפִלָּתוֹ רַק הוּא מְקָשֶׁר אֶת עֲצָמוֹ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה עִם רַבִּים, דְּהֵינּוּ עִם כָּל הָעֵדָה הָעוֹמְדִים בְּשַׁעַת הַדְּרוֹשׁ. וְעַל יְדֵי זֶה תְּפִלָּתוֹ תְּפִלַּת רַבִּים שְׂאִין הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא מְמַאֵס תְּפִלָּתָם וְכוּ', וְאֵזִי זֹאת הַתּוֹרָה שְׁנִמְשַׁכֶּת עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים בְּהַתְּקַשְׁרוֹת נְשִׁמַּת רַבִּים זֹאת הַתּוֹרָה יֵשׁ לָהּ כַּח גְּדוּל. כִּי עַל יְדֵי תְּפִלַּת רַבִּים נִתּוּסָף קְדוּשָׁה יִתְּרָה לְמַעְלָה. וְכִפִּי רַבּוּת הַקְּדוּשָׁה כְּפִי רַבּוּי הַנְּפָשׁוֹת כֵּן רַבּוּי הַתְּחַדְּשׁוֹת הַתּוֹרָה.

וְכָל עֲנִין זֶה אָנוּ עוֹסְקִין לְתַקֵּן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי רֵאשׁ הַשָּׁנָה זְמַן קַהֲלָה לְכָל הַיָּא, שְׂאֵז מִתְּקַבְּצִין יִשְׂרָאֵל בְּיַחַד אֶל הַצְּדִיקִים שְׁבַדּוֹר, וְאֵז עוֹסְקִין לְגַלוֹת קְדוּשַׁת אָרֶץ יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא בְּחִינַת הַתְּגַלוֹת מַלְכוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ וְכוּ', וְזֶהוּ בְּחִינַת רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְעֵשְׂרֵת יָמֵי תְּשׁוּבָה עַד יוֹם כְּפוּר שְׂאֵז הֵם יָמֵי תְּשׁוּבָה וּמְרַבִּין בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים שְׁעַל יְדֵי זֶה נִכְנַע הָרַע שְׁבַעֲדָה וּמְרַבִּים בְּתְּפִלָּה וּרְחֻמִּים וְתַחֲנוּנִים וְכָל יִשְׂרָאֵל מִתְּקַשְׁרִים יַחַד אֵז. שְׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ רַבּוּי הַתּוֹרָה בְּכָל פַּעַם. וְעַקֵּר הַהַתְּחַלָּה הוּא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׂאֵז עַקֵּר הָעֵבוּדָה וְהִיגִיעָה לְחַתֵּר וְלַחְפּוֹר וְלַפְתַּח הַבְּאֵר, דְּהֵינּוּ הַצּוּר. בְּבְחִינַת וְדַבַּרְתָּ אֶל הַסֹּלַע וְנָתַן מִיָּמִיו, דְּהֵינּוּ מִיָּמֵי הַתּוֹרָה.

וּמִחֲמַת שְׁבַרֵאשׁ הַשָּׁנָה מִתְּחִילִין לַעֲסֹק בְּתַקּוּן זֶה, עַל כֵּן אֵז עַקֵּר הָעֵבוּדָה וְהִיגִיעָה וְאֵז עַקֵּר הַקְּבוּץ אֶל הַצְּדִיק, כִּי כָּל הַתְּחַלּוֹת קְשׁוֹת. וְאֵז צְרִיכִין יְגִיעָה גְּדוּלָה עַד שְׁפוֹתְחִין אֶת הַבְּאֵר לְהַמְשִׁיךְ מִשָּׁם מִיָּמֵי הַתּוֹרָה. וְעַל כֵּן צְרִיכִין אֵז לְהַתְּקַבֵּץ יַחַד אֲצֵל הַצְּדִיק וּלְהַרְבּוֹת בְּרַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים וְלַתְּקַע בְּשׁוֹפָר, וְכִמָּה תְּקוּנִים שְׁעוֹשִׂין אֵז בְּאַמִּירַת מַלְכִּיּוֹת וְזַכְרוֹנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת וְכוּ'. הַכָּל כְּדֵי לְהַתְּחִיל לַפְתַּח הַבְּאֵר כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ מִיָּמֵי הַתּוֹרָה כְּדֵי לְזַכּוֹת עַל יְדֵי זֶה לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל.

ליקוטי הלכות דברים הנוהגים בסעודה ד' ט

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר משה ריינער הי"ו לרגל שמחת נישואי בתו תחי' בשעטור"מ למזל טוב

זמני שבת קודש – פרשת חקת (קרח בחו"ל)

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:14	7:13	7:30	7:17	7:23	7:15	8:44	8:09
שקיעה ערב שב"ק	7:53	7:52	7:52	7:56	7:53	7:55	9:05	8:31
חצות הלילה	2:19	2:20	2:22	2:22	2:21	2:22	---	3:08
עלות השחר	4:11	4:11	4:11	4:04	4:11	4:06	2:21	3:41
עטיפת הטלית	4:39	4:40	4:39	4:34	4:39	4:35	3:26	4:18
נין החמה	5:38	5:39	5:38	5:34	5:38	5:35	5:01	5:29
סוף זמן קר"ש מג"א	8:13	8:14	8:14	8:09	8:14	8:10	7:14	8:03
חצות היום	12:43	12:44	12:45	12:42	12:44	12:43	1:03	1:00
שקיעה יום שב"ק	7:53	7:52	7:52	7:56	7:52	7:55	9:05	8:30
צאת השבת	8:31	8:32	8:34	8:34	8:34	8:34	10:10	9:43
צאה"ש 72 דק'	9:06	9:05	9:04	9:08	9:05	9:07	10:17	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיע"ע 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נין החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלוה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת בלק (חקת בחו"ל)

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
קיח	קיט	קכ	קכא	קכב	ב	ג
קד:	קה.	קה:	קו.	קו:	קז.	קז:
קכח	קכט	קל	קלא	קלב	קלג	קלד
תורה כ"ה - אחוי לן מנא						התורה הזמנית